

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2022/786

z dnia 10 lutego 2022 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jego art. 460,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy zmienić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61⁽²⁾, aby umożliwić instytucjom kredytowym emitującym obligacje zabezpieczone spełnianie, z jednej strony, ogólnego wymogu pokrycia wpływów netto przez okres występowania warunków skrajnych trwający 30 dni kalendarzowych, określonego w art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia delegowanego, a z drugiej strony – wymogu dotyczącego bufora płynnościowego dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązującego do utrzymywania aktywów płynnych dostępnych na potrzeby pokrycia wpływu płynności netto przez następne 180 dni, określonego w art. 16 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2162⁽³⁾. W celu doprecyzowania niektórych obowiązujących przepisów i dostosowania tekstu rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61 do definicji ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i w dyrektywie (UE) 2019/2162 konieczne okazały się pewne dodatkowe zmiany.
- (2) Ogólny wymóg pokrycia wpływów netto określony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61 oraz wymóg dotyczący bufora płynnościowego dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie określony w art. 16 dyrektywy (UE) 2019/2162 nakładają na instytucje kredytowe emitujące obligacje zabezpieczone obowiązek utrzymywania określonej kwoty aktywów płynnych przez ten sam okres 30 dni kalendarzowych. Instytucje kredytowe nie powinny jednak mieć obowiązku pokrywania tych samych wpływów różnymi aktywami płynnymi przez ten sam okres. Aby zaradzić temu pokrywaniu się wymogów, należy wprowadzić nową zmianę kryterium obciążania w ramach ogólnego wymogu pokrycia wpływów netto. Zmiana ta, wraz z już obowiązującymi przepisami zawartymi w art. 7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61 i nadal mającymi zastosowanie w przypadku aktywów wyodrębnionych z puli aktywów stanowiących zabezpieczenie, dotyczyłaby sytuacji, w których wyodrębnione aktywa spełniają kryteria uznania ich za wolne od obciążeń w sposób zgodny z wymogami ostrożnościowymi. Zgodnie z tą nową zmianą aktywa płynne utrzymywane jako część bufora płynnościowego dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie byłyby traktowane jako wolne od obciążeń do kwoty wpływów płynności netto wynikających z powiązanego programu emisji obligacji zabezpieczonych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2162 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie emisji obligacji zabezpieczonych i nadzoru publicznego nad obligacjami zabezpieczonymi oraz zmieniająca dyrektywy 2009/65/WE i 2014/59/UE (Dz.U. L 328 z 18.12.2019, s. 29).

- (3) Ponadto w niektórych państwach członkowskich zastosowanie mają szczególne modele emisji obligacji zabezpieczonych, charakteryzujące się szczególnymi wymogami prawnymi nałożonymi na emitentów obligacji zabezpieczonych w celu ochrony inwestorów i wykraczającymi poza wymogi określone w dyrektywie (UE) 2019/2162. Tacy emitenci obligacji zabezpieczonych, którzy podlegają takim szczególnym wymogom prawnym, prowadzą podobną działalność w zakresie emisji obligacji zabezpieczonych jak emitenci innych obligacji zabezpieczonych w UE, w związku z czym mają podobny profil ryzyka płynności. Modele te zapewniają również wysoki poziom ochrony emitentom obligacji zabezpieczonych, w szczególności poprzez korzystanie z nieobowiązkowego nadzabezpieczenia w odniesieniu do emisji ich programów emisji obligacji zabezpieczonych. Wszystkie aktywa tych emitentów obligacji zabezpieczonych zostałyby jednak przypisane do puli aktywów stanowiących zabezpieczenie i w związku z tym zostałyby uznane za obciążone, co uczyniłoby je niedostępnymi i niekwalifikowalnymi do celów bufora płynnościowego wskaźnika pokrycia wpływów netto. Sytuacja ta sprawiłaby, że emitenci obligacji zabezpieczonych naruszyliby wymóg dotyczący wskaźnika pokrycia wpływów netto określony w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/61, co prowadziłoby do nierównych warunków działania dla emitentów pomimo podobieństwa ich profilu ostrożnościowego. Aby spełnić obowiązkowe i nieobowiązkowe wymogi dotyczące nadzabezpieczenia do celów programu emisji obligacji zabezpieczonych, tacy emitenci obligacji zabezpieczonych są operacyjnie ograniczeni do emisji długu podporządkowanego. Ogólny wpływ płynności netto tych emitentów jest wyższy niż wpływ płynności netto wynikający z samych wyemitowanych obligacji zabezpieczonych. W tym kontekście należy wprowadzić dodatkowe zmiany, aby w niektórych szczególnych i ograniczonych sytuacjach umożliwić uznanie aktywów utrzymywanych w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie za wolne od obciążeń w celu spełnienia wymogów dotyczących nieobowiązkowego nadzabezpieczenia. W celu zapewnienia, aby takie rozszerzenie uznania aktywów utrzymywanych w puli aktywów stanowiących zabezpieczenie za wolne od obciążeń było zgodne z wymogami ostrożnościowymi i wymogami dotyczącymi wskaźnika pokrycia wpływów netto, emitenci obligacji zabezpieczonych powinni spełniać szereg warunków. W szczególności jedynie emitenci obligacji zabezpieczonych, którzy na mocy prawnego wymogu zapisanego w przepisach krajowych są zobowiązani do przypisania wszystkich swoich aktywów do emisji obligacji zabezpieczonych, mogą korzystać z tego przepisu, do wolumenu aktywów niezbędnego do pokrycia całkowitego wpływu płynności netto emitenta obligacji zabezpieczonych.
- (4) Ponadto konieczne jest ustanowienie zasad spieniężania w odniesieniu do oceny aktywów płynnych utrzymywanych w buforze płynnościowym dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie.
- (5) Uwzględniając zalecenia wydane przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) w sprawozdaniu z dnia 20 grudnia 2013 r. ⁽⁴⁾, sporządzonym na podstawie art. 509 ust. 3 i 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wszystkim rodzajom obligacji emitowanych lub gwarantowanych przez rządy centralne i banki centralne państw członkowskich oraz obligacji emitowanych lub gwarantowanych przez wielostronne banki rozwoju i organizacje międzynarodowe należy nadać status aktywów poziomu 1. W sprawozdaniu EUNB przeprowadzono empiryczną i jakościową analizę dotyczącą wysokiej lub wyjątkowo wysokiej płynności i jakości kredytowej takich obligacji i stwierdzono, że obligacje te spełniają standardy bazylejskie pod względem wysokiej płynności i jakości kredytowej. W związku z tym obligacje emitowane przez oficjalne agencje kredytów eksportowych, niezależnie od struktury organizacyjnej tych agencji, należy uznać za »aktywa płynne«, a w związku z tym nadać im status aktywów poziomu 1..
- (6) Niektóre warunki preferencyjnego traktowania ekspozycji w formie obligacji zabezpieczonych określone w art. 129 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zostały zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/2160 ⁽⁵⁾. Należy zatem odpowiednio zmienić odniesienia do tego artykułu w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/61.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2015/61.
- (8) Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane w związku z przepisami prawa krajowego transponującymi dyrektywę (UE) 2019/2162 oraz z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 zmienionym rozporządzeniem 2019/2160. Aby zapewnić spójne stosowanie nowych ram ustanawiających cechy strukturalne emisji obligacji zabezpieczonych oraz zmieniających wymogów dotyczących preferencyjnego traktowania, data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia powinna być taka sama jak data, od której państwa członkowskie mają stosować przepisy prawa krajowego transponujące dyrektywę (UE) 2019/2162, oraz data rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2019/2160,

⁽⁴⁾ Sprawozdanie EUNB z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie odpowiednich jednolitych definicji aktywów płynnych o wyjątkowo wysokiej jakości oraz aktywów płynnych o wysokiej jakości, a także wymogów operacyjnych dotyczących aktywów płynnych zgodnie z art. 509 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2160 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do ekspozycji w postaci obligacji zabezpieczonych (Dz.U. L 328 z 18.12.2019, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/61 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 dodaje się pkt 13–16 w brzmieniu:

- „13) »transakcja oparta na rynku kapitałowym« oznacza transakcję opartą na rynku kapitałowym zdefiniowaną w art. 192 pkt 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 14) »program emisji obligacji zabezpieczonych« oznacza program emisji obligacji zabezpieczonych zdefiniowany w art. 3 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2162 (*);
- 15) »zbiór aktywów stanowiących zabezpieczenie« oznacza pulę aktywów stanowiących zabezpieczenie zdefiniowaną w art. 3 pkt 3 dyrektywy (UE) 2019/2162;
- 16) »zabezpieczenie przed utratą płynności dla zbioru aktywów stanowiących zabezpieczenie« oznacza bufor płynnościowy składający się z aktywów uznawanych za płynne i utrzymywanych jako część puli aktywów stanowiących zabezpieczenie zgodnie z art. 16 dyrektywy (UE) 2019/2162.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2162 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie emisji obligacji zabezpieczonych i nadzoru publicznego nad obligacjami zabezpieczonymi oraz zmieniająca dyrektywy 2009/65/WE i 2014/59/UE (Dz.U. L 328 z 18.12.2019, s. 29).”;

2) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 aktywa płynne utrzymywane jako część zabezpieczenia przed utratą płynności dla zbioru aktywów stanowiących zabezpieczenie uznaje się za wolne od obciążeń przez okres występowania warunków skrajnych trwający 30 dni kalendarzowych, określony w art. 4, do kwoty wypływów płynności netto obliczonej zgodnie z tytułem III niniejszego rozporządzenia, które wynikają z powiązanych programów emisji obligacji zabezpieczonych, pod warunkiem że aktywa te spełniają wszystkie pozostałe wymogi określone w tytule II niniejszego rozporządzenia.

2b. W przypadku gdy aktywów płynnych utrzymywanych w zabezpieczeniu przed utratą płynności dla zbioru aktywów stanowiących zabezpieczenie nie uznaje się za wolne od obciążeń zgodnie z ust. 2a niniejszego artykułu, niemniej uznaje się je za wolne od obciążeń przez okres występowania warunków skrajnych trwający 30 dni kalendarzowych, określony w art. 4, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) emitent obligacji zabezpieczonych jest, na mocy przepisów prawa krajowego, zobowiązany do przypisania wszystkich swoich aktywów do emisji obligacji zabezpieczonych;
- b) aktywa płynne są przypisane do emisji obligacji zabezpieczonych jako nieobowiązkowe nadzabezpieczenie.
- c) aktywa płynne spełniają wszystkie pozostałe wymogi określone w tytule II niniejszego rozporządzenia;
- d) kwota aktywów płynnych uznanych za wolne od obciążeń zgodnie z niniejszym ustępem nie przekracza całkowitej kwoty wypływów płynności netto obliczonej zgodnie z tytułem III niniejszego rozporządzenia.”;

b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) każdy inny podmiot, którego głównym przedmiotem działalności jest co najmniej jeden z rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2013/36/UE.”;

(ii) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Do celów niniejszego artykułu uznaje się, że jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji i oficjalne agencje kredytów eksportowych w państwach członkowskich nie należą do podmiotów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. g).”;

- 3) w art. 8 ust. 4 dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„W przypadku aktywów płynnych utrzymywanych w zabezpieczeniu przed utratą płynności dla zbioru aktywów stanowiących zabezpieczenie wymóg określony w akapicie pierwszym uznaje się za spełniony, jeżeli instytucja kredytowa regularnie, a co najmniej raz w roku spienięża aktywa płynne stanowiące wystarczająco reprezentatywną próbę posiadanych przez nią aktywów w zabezpieczeniu przed utratą płynności dla puli aktywów stanowiących zabezpieczenie bez konieczności bycia częścią tego zabezpieczenia.”;

- 4) w art. 10 ust. 1 lit. f) wprowadza się następujące zmiany:

- a) ppkt (i) oraz (ii) otrzymują brzmienie:

„(i) stanowią one obligacje zabezpieczone, o których mowa w art. 3 pkt 1 dyrektywy (UE) 2019/2162, lub zostały wyemitowane przed dniem 8 lipca 2022 r. i spełniają wymogi określone w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE mające zastosowanie w dniu ich emisji, co sprawia, że spełniają wymogi kwalifikowalności do preferencyjnego traktowania jako obligacje zabezpieczone do upływu terminu ich zapadalności;

(ii) ekspozycje wobec instytucji zawarte w zbiorze aktywów stanowiących zabezpieczenie spełniają wymogi określone w art. 129 ust. 1 lit. c) i art. 129 ust. 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;

- b) uchyla się ppkt (iii);

- 5) w art. 11 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w lit. c) wprowadza się następujące zmiany:

- (i) ppkt (i) oraz (ii) otrzymują brzmienie:

„(i) stanowią one obligacje zabezpieczone, o których mowa w art. 3 pkt 1 dyrektywy (UE) 2019/2162, lub zostały wyemitowane przed dniem 8 lipca 2022 r. i spełniają wymogi określone w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE mające zastosowanie w dniu ich emisji, co sprawia, że spełniają wymogi kwalifikowalności do preferencyjnego traktowania jako obligacje zabezpieczone do upływu terminu ich zapadalności;

(ii) ekspozycje wobec instytucji zawarte w zbiorze aktywów stanowiących zabezpieczenie spełniają wymogi określone w art. 129 ust. 1 lit. c) i art. 129 ust. 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;

- (ii) uchyla się ppkt (iii);

- b) lit. d) ppkt (iii), (iv) oraz (v) otrzymują brzmienie:

„(iii) obligacje zabezpieczone są zabezpieczone zbiorem aktywów co najmniej jednego z rodzajów określonych w art. 129 ust. 1 lit. b), d), f) oraz g) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Jeżeli do zbioru należą kredyty zabezpieczone nieruchomością, muszą zostać spełnione wymogi określone w art. 6 ust. 2, art. 6 ust. 3 lit. a) i art. 6 ust. 5 dyrektywy (UE) 2019/2162;

(iv) ekspozycje wobec instytucji zawarte w zbiorze aktywów stanowiących zabezpieczenie spełniają wymogi określone w art. 129 ust. 1 lit. c) i art. 129 ust. 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

(v) instytucja kredytowa inwestująca w obligacje zabezpieczone i emitent spełniają wymóg dotyczący przejrzystości określony w art. 14 dyrektywy (UE) 2019/2162;”;

- 6) w art. 12 ust. 1 lit. e) wprowadza się następujące zmiany:

- a) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) stanowią one obligacje zabezpieczone, o których mowa w art. 3 pkt 1 dyrektywy (UE) 2019/2162, lub zostały wyemitowane przed dniem 8 lipca 2022 r. i spełniają wymogi określone w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE mające zastosowanie w dniu ich emisji, co sprawia, że spełniają wymogi kwalifikowalności do traktowania ostrożnościowego jako obligacje zabezpieczone do upływu terminu ich zapadalności;”;

- b) uchyla się ppkt (ii) oraz (iii);

- 7) w art. 28 ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Instytucje kredytowe mnożą zobowiązania o terminie zapadalności przypadającym w ciągu 30 dni kalendarzowych i wynikające z transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych lub transakcji opartych na rynku kapitałowym przez:”;

- b) w akapicie drugim zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, jeżeli kontrahentem będącym stroną transakcji finansowanej z użyciem papierów wartościowych lub transakcji opartej na rynku kapitałowym jest krajowy bank centralny instytucji kredytowej, wskaźnik wpływów wynosi 0 %.”;

c) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w odniesieniu do transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych lub transakcji opartych na rynku kapitałowym, które na podstawie tego akapitu wymagałyby wskaźnika wypływów większego niż 25 %, wskaźnik wypływów wynosi 25 %, jeżeli kontrahentem będącym stroną transakcji jest uprawniony kontrahent.”;

8) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 lit. b) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„b) środki pieniężne należne z tytułu transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym o rezydualnym terminie zapadalności nie dłuższym niż 30 dni kalendarzowych mnoży się przez:”;

b) ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Ust. 3 lit. a) nie ma zastosowania do środków pieniężnych należnych z tytułu transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym, które są zabezpieczone aktywami płynnymi zgodnie z tytułem II, o których mowa w ust. 3 lit. b).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 8 lipca 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lutego 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN